

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 6.

V Ljubljani, dne 23. marca 1912.

Letnik V.

Največje vprašanje.

Slavni P. Kolb je dejal: »Vprašanje o časopisju je vprašanje za življenje ali smrt. Kdor ima časopisje, je zmagovalec na bojnem polju. Francija je postala protikatoliška vsled slabega časopisja, kateremu ni stalo nasproti dovolj dobrega.«

Potemtakem so časopisi bojni topovi, s katerim streljamo sovražnika. Kdor ima boljše topove, je zmagovalec. Zadnji čas pozkušajo naši sovražniki zastrupljati ljudstvo posebno s slabimi dnevniki. **Zato je dolžnost naših odsekov, da se posvete tudi agitaciji za naš edini katoliški dnevnik »Slovenec«.** Vsi naši premožnejši ljudje bi morali biti naročeni na »Slovenca«, vsi naši trgovci, vsi naši gostilničarji. Posebno bi morali imeti »Slovenca« vsi naši župani in občinski svetovalci, da bi bili po dnevniku vedno hitro obveščeni o vseh važnih dogodkih. **Če razširite »Slovenca« v vsako slovensko vas, potem laži nasprotnikov ne bodo več imele tolikega vpliva,** kakor ga imajo časih ob raznih prilikah. Ljudje bodo o resnici že naprej poučeni. Zato bodi Vaše najvažnejše delo razširjenje »Slovenca«! Kjer se eden ne more naročiti, naj se jih pa več skupaj naroči. Tudi to agitacijo razpravljajte v odsekih!

Pridno pa tudi dopisujte. Vsako novico hitro sporočite »Slovencu«. Še enkrat: skušajmo spraviti »Slovenca« v vsako krščansko družino, kajti čim več topov imamo, tem bolj gotova je zmaga!

Zato: **Naš edini katoliški dnevnik »Slovenec« razširimo kar najbolj po celi Sloveniji!** To delo naj bo častna naša naloga!

Spoštuj starše!

Naša mladina je v zadnjih letih v marsikaterem oziru zelo napredovala. Podvojeno izobraževalno delo naše duhovščine, vestnih in za blagor ljudstva vnetih učiteljev in naših društev je mladino temeljito preobrazilo. Kjer se je preje samo popivalo in ponočevalo, klelo in razbijalo, se danes opaža treznost, olika in prijaznost. Po nesčetih vaseh naše domovine se mladina zve-

čer v telovadnici ali pa v prijaznih domovih zbira, da uri svoje telo, izve, kaj je po svetu novega in izdeluje načrte, kako bomo Slovenci mogli priti do večje veljave in blagostanja v Avstriji. Koder so se preje fantje tujca bali in ga le z nezaupanjem gledali, se vrše nedeljo za nedeljo predavanja, na katerih politiki in akademiki iz Ljubljane mladino navdušujejo za politično agitacijo, gospodarsko delo in umsko izobrazbo; fantje pa jih komaj pričakujejo in cela vas praznuje nekak praznik, kadar ima priti kak predavatelj. Kdor je veliko po deželi hodil, mi bo to v polnem obsegu potrdil. Kjer preje posveten človek ni mogel izlepa izpregovoriti o potrebi fantovske poštenosti, pridnosti, ubogljivosti, ne da bi se mu posmehovali, najde poziv k pametnemu in čistemu življenju glasen odmev v mladih srcih. Fantje, ki jih preje nisi mogel ne izlepa ne izgrda ukrotiti, so pokorni svojim voditeljem, se ti lepo postavijo v vrsto in slede vsem danim navodilom. Sami se postavijo vsaki dobri stvari na čelo, razširjajo naše časopisje, pomagajo pri volitvah, dopisujejo in gredo gospodom pri vsaki stvari na roko. Koder preje ni bilo nič ali le malo zanimanja za javno življenje, sledi danes posebno mladina pazljivo vsem dogodkom na svetovnem pozorišču in raste od dne do dne navdušenje za načela in delo S. L. S.

Ta velika izprememba se ne da utajiti in kdor ni ali noče biti slep, jo je gotovo že zdavna opazil. Če se vprašamo, kdo je povzročil ta globoki preobrat v naši mladini, ki so jo bila pred časom načela krščanstvu nasprotnih liberalnih struj ponekod že zelo izpridila, moramo pač priznati, da gre v tem oziru prva zasluga našim nabožnim družbam, zlasti Marijinim, ki so sredi zaničevanja od strani najslabših elementov gojile versko življenje med mladino in sicer tem gorečnejše, čimbolj se je zaganjal v katoliški značaj našega ljudstva po francoskem vzorcu prirojeni liberalizem. Nabožna organizacija Slovencev je pripravila trdna tla tudi za našo katoliško politično in izobraževalno organizacijo. In zato je treba tudi priznati in na ves glas poudariti, da brez marijanske organizacije naši Orfi ne bi tako vspevali kakor vspevajo. Ta je sejal, oni

oral, Marijine družbe so pa tla pognojile, da je moglo sploh rasti.

Orel je ponosen na to, da je začel delo mladeniške probuje, kolikor se tiče izobrazbe, na isti podlagi kakor Marijine družbe in jo v njihovem verskem duhu nadaljuje ter zanaša tudi med tiste mladeniče, ki jih nabožna organizacija ni mogla k sebi priklopiti. Orel mora i poslej gledati na to, da vnema v fantih ljubezen za čednostno življenje. Telovadba krépi telo, da bo lepo raslo, vitko in urno, naša predavanja in shodi naj pa duha navajajo k vsemu dobremu in lepemu.

Za čedno in lepo življenje je pa neobhodni pogoj spoštovanje do staršev. To je stvar, o kateri hočemo danes posebič nekaj besedi izpregovoriti, ker se razun v cerkvi in šoli o tem predmetu sicer premalo govori in piše.

Brezverske stranke so vedno delale na to, da odtrgajo mladino od staršev. Odvrni pogled mladine od nebes in ustvari obenem prepad med njo in starši, pa sijo pridobil za cilje in pota liberalizma ter socialne demokracije. Zato morajo naša prizadevanja za kulturno in moralno povzdigo slovenske mladine iti v prvi vrsti za tem, da jo učimo ubogati starše, živeti z njimi v miru, jih spoštovati, zanje skrbeti, ko sami zase več ne morejo, jim delati veselje in slediti vedno njihovim naukom. Velika večina naših mater in očetov še goreče ljubi Boga, ima veliko izkušnjo, hoče srečo svojih otrok, in ima skrb za to, da zrastejo v strahu božjem in poštenosti. Koder pa so začeli fantje in dekleta svoje starše omalovaževati, jim odgovarjati, jih celo smežiti in zaničevati ter se rajši pokorjevati družbi izprijenih tovarišev kakor svetom dobre matere in očeta, tam se je kakor kuga začel razširjevati duh upornosti, sirovosti, skratka pobalinstva. Kdor tako odpade od svojih bogaboječih staršev, začne hoditi svoja pota, vsrkavati vase stvari, ki zanj niso, kdor meni, da sme vse, kar hoče, ta odpade kmalu tudi od Boga, od Cerkve, od starega, nebesom in zemlji zvestega rodu, od izročil slovenskega naroda, in postane plen liberalizma, kojega glavni namen je, podreti vse, na čemer je slovensko ljudstvo doslej zidalo svoj obstanek, srečo in bodočnost.

Nepokorni sin in hči ne marata več za domačo hišo, ki se jima zdi le mučilnica, mrzita starše, ki jima hočeta omejiti svobodo, kmalu jima postane zoprna vsa domačija, sploh vse, kar jih količkaj na domačo grudo spominja. Kmalu se tudi v cerkvi ne čutita domača, vsi nauki in navsveti so jima odveč. Kakor tiček je fant, ki so ga iz kletke izpustili, veselo zapoje in poskuša peruti, neskončna radost mu širi prsa, zleti, pa . . . pade v mlako. Če ne po-

gine, ga kmalu roparske živali pokončajo. Tako pade od staršev ločena mladina v naročje sovražnikov krščanskega imena. Nasprotno sin in hči, ki starše ljubita, se jima pokorujeta in svoje življenje uravnava po načelih, ki prevevata očeta in mater, ki so prešinjala starega očeta in staro mamico, ki so bila zvezda vodnica vsem prejšnjim rodovom in so se podedovala od zibelke do zibelke. Pokorni otroci se ne izgube na svoji življenjski poti, množijo očetovo zapuščino ali jo saj ohranijo, varjejo dobro ime domače hiše, ostanejo prijatelji z duhovnikom, goje lepe stare navade in se vspešno ustavljajo vplivu tujih nauk, razvad in teženj. Otroci, ki so ostali zvesti staršem, ostanejo zvesti tudi veri, ostanejo zvesti nam, ki se prizadevamo katoliško zavest našega ljudstva ohraniti i v bodoče tako živo in tako močno kakor je bila skozi deset stoletij do današnjega dneva.

»Von eines strengen Vaters Hand — ward ich erzogen ohne Prunk und Tand« — »Od trde očetove roke sem bil vzgojen brez igrač in sijaja«, je dejal pruski kralj Friderik Veliki o svoji vzgoji. Res je bila vzgoja Friderika Velikega zelo trda in stroga, a o vseh možeh, ki so v življenju kaj velikega dosegli in storili kaj koristnega za svoj narod, beremo, da so imeli dobre starše, ali mater ali očeta, navadno oba, ki sta svoje otroke krščansko vzgajala, pravično in strogo. Danes pa je žalibog število takih staršev manjše kakor svoječase in zato so se tudi otroci preveč izpridili. Koliko je danes nespametnih staršev, ki svoji deci vse dovoljujejo, jih pomehkužijo, se jim ničesar ne upajo odreči, se jih celo boje, jim pustijo vse brati, jim ne branijo nobene, še tako slabe družčine in lahkomišljenosti svojih sinov in hčera celo zagovarjajo! Otroci jim vračajo s tem, da jih tikajo, jih žalijo in iz njih norce brijejo. V prejšnjih časih niti v mestih niso otroci smeli staršev tikati, v nemških krajih niso staršem drugače rekli kakor: »Herr Vater«, Frau Mutter« (»gospod oče«, gospa mati«) in če sta oče ali mati v sobo stopila, so otroci vstali in stoje odgovarjali na stavljena vprašanja.

Dosti za danes. Zavedajmo se vsi, ki hočemo doseči resničnih vspehov pri preporodu naše mladine, da ji moramo vcepiti predvsem duha pokornosti in spoštovanja do staršev, ki so hvalabogu med slovenskim narodom po veliki večini še dobri, strogi in pošteni. Glejmo, da postanejo tudi mladeniči kot bodoči očetje taki kakor so bili njihovi predniki. Za naše bodoče matere nas ni treba biti toliko strah. Odkrivajmo ljudstvu zvezo, ki je med zvestobo do Boga in med zvestobo do staršev in njihovih nauk.

H koncu še to-le: V knjigi znamenite švedske pisateljice Selme Lagerlöf se bere o nekem kmečkem mladeniču Ingmarju

Ingmarsonu, sinu Ingmarja. Ingmar Ingmarson je ravnokar izgubil očeta, ki mu je kot trden in premožen kmet zapustil veliko posestvo in dobro ime. Mladi Ingmar hodi v spomladanskem jutru za pljugom in premišljuje, kako bo domačijo vodil dalje. Težke skrbi ga tarejo. Ne ve, s katero bi se poročil, h kateri stranki v vasi bi pristopil, kako se zgovoril z materjo, brati in sestrami itd. V teh mislih truden zadremlje. In tedaj se naenkrat znajde v nebesih v veliki izbi. Nasproti mu pride rajni oče Ingmar. Mladi fant mu potoži svoje težave in ga vpraša, kaj bi naredil v tem, kaj v onem slučaju. Oče odgovori, da gre vprašat stare očete in dede Ingmarjevega rodu. In ko odpre oče vrata v dvorano, iz katere je bil prišel, zagleda sin vse naokoli ob stenah sedeti stare čestitljive očake, Ingmarčane. Oče vrata zapre, sin ga čaka. Čez nekaj časa se oče od posveta vrne in pravi mlademu kmetu samo to-le: Mali Ingmar Ingmarson, hodi vedno po potih božjih!... Ingmar Ingmarson se zbudi, se spomni svojih sanj, veselo prime za plug, zemlja zadehi, solnce na vzhodu vzhari, mladi gospodar ve, kaj mu je storiti, vse mu je zdaj jasno, vse skrbi so ga minule.

Recimo tudi mi: Mladina, hodi tista pota kakor so hodili naši starši! Ni težko vedeti zanje. Vsak star slovenski dom, vsaka cerkev, vsaka mamica, vsak očka ti jo ve pokazati. Le po tej poti bo našel slovenski narod svojo srečo.

F. T.

Bodimo zdržni!

Pod tem naslovom sem v drugi števec. »Našega Doma« priporočal bratskim odsekom, da naj bi pričeli razširjati treznostno in protinikotinsko gibanje. Ker je pa »Naš Dom« le glasilo štajerske mladine in torej ne pride vsakemu Orlu v roke, zato sem se namenil tudi v »Mladosti« nekoliko orisati važnost tega gibanja.

Dragi bratje Orli!, le pomislimo, koliko denarja se dandanes brez potrebe zapravi in izda za pijačo, zlasti za žganje. Kako dobro bi se dalo to premoženje porabiti v korist domovine. Naši bratje ob mejah vzdihujejo pod težo tujega jarma; v srcu domovine se pa dan za dnevom zapravlja narodno premoženje. A komu, dragi bratje Orli, koristi to premoženje? Mar domačinom? Ne! Našim najstrupenejšim sovragom. Naši ljudje raje nosijo svoj krvavo zasluženi denar tujcem v nenasitno žrelo, kot pa, da bi podpirali domače trgovce, obrtnike in krčmarje. Le poglejmo malo krog sebe! Ako se priklati kak tujec in odpre gostilno, najme takoj prvo in vsako naslednjo nedeljo »muziko«, tedaj kar trumoma drvi naša mladina tje, bolj kot v cerkev.

Pozno v noč se potem pije, pleše in zapravlja pošteno ime.

Mi Orli smo pa ravno zato poklicani, da branimo čast deklet ter da sami vzgledno in pošteno živimo.

Zato, bratje Orli, bodi naše geslo: »V boj proti alkoholu!« Ravnajmo se natančno po navodilu »Zlate knjige«. Zatirajmo pred vsem pijančevanje!

V krajih, kjer ne raste vinska trta in je torej abstinenčno gibanje lažje, naj bi bili Orli, zlasti pa načelniki in predsedniki popolni abstinentje. Kjer pa niso tla tako pripravna za abstinenco, se ravnajte po tem navodilu, katerega se jaz sam že skozi štiri leta poslužujem:

1. Orel, zlasti načelnik in predsednik, naj nikdar ne pije nobene vrste žganja, ne domačega ne iz špirta narejenega; kajti žganje vzame telesu veliko moči tudi tedaj, če se ga po malem — kakor pravijo, za jutranje zdravilo — pije. 2. Vino ali pivo naj pije Orel le po malem, takorekoč le za potrebo. Nikdar pa naj se ne zgodi, da bi se Orel upijanil ter tako dajal drugim slab vzgled. Tak fant naj se ne prišteva več k Orlom, ker je kršil disciplino in s tem zaslužil najstrožji ukor. Orel naj bo skozin skoz trezen, ker le trezen človek je zmožen kaj dobrega započeti in tudi dokončati.

In še nekaj drugega, dragi bratje Orli, Vam želim povedati in priporočati. To bi bilo protinikotinsko gibanje. Da je nikotin strup, ki ga vsebuje tobak, to je gofovo vsakemu znano. Kakor vsak strup, tako tudi nikotin škoduje človeškemu telesu; zlasti pa zelo občutno škoduje razvoju duha nedoraslega mladeniča. In dandanes? Ali ne kade že šolarji? Žalibog res! Kako tesno mi je pri srcu, ko vidim, da nedorasli dečki na poti v šolo in iz šole prav moško vlečejo cigarete; tu in tam sem že opazil pri katerem tudi pipico. In ako opomniš takega »možaka«, da to ni lepo zanj in da škoduje zdravju, te bo prav hudo pogledal in ti povedal, da te to nič ne skrbi, da si tobak sam kupi. Ali ni to žalostno? In stariši? Ti pa lepo mirno gledajo in se smejejo, češ: »ko ga je tako lepo videti, naj ima svoje veselje!« Tako se otrok razvadi, iz otroka postane brezskrben mladenič — pijančuje — zapravlja — kadi — in konec je — jetika in prezgodnji grob. Na ta način izgubi domovina leto za letom ogromno število delavcev — ogromno število mož, ki bi se lahko kedaj uspešno borili za njene pravice in njen blagor.

Bratje Orli! tudi tukaj je polje za naše delo. V prvi vrsti bodimo mi sami strogi nekadilci, da bomo potem lažje drugim dopovedali in dokazali, da se brez kajenja lahko prebije in da je človek, ki tobaka ne kadi, veliko bolj zdrav kot tisti, ki ga kade, čikajo itd.

S tem si bomo sami veliko denarja prihranili in pomnožili zaklad naših »Čebelic«, kar bo nam samim še nekoč gotovo zelo koristilo, bodisi da postanemo samostojni gospodarji, ali pa, da enega ali drugega izmed nas pokliče dolžnost v vojaško suknjico.

Zato Vam kličem, dragi bratje Orli: pogumno za menoj v boj proti alkoholu in nikotinu! Končno izražam še željo, da bi se kateri izmed Vas kaj kmalu oglasil o enem ali drugem našem sovražniku v Orlovem glasilu »Mladosti«.

Radoslav Posavski,
načelnik Orla v Štajerskem Posavju.

Socialni kurz S. K. S. Z.

Vodstvo S. K. S. Z. priredi v dneh od 9. do 13. aprila (inclus.), to je v tednu po Veliki noči, v Ljubljani v Ljudskem domu socialni kurz, ki je namenjen v prvi vrsti voditeljem in odbornikom naših organizacij, ter onim, ki se žele posvetiti enakemu.

Predavanja bodo primerna, obdelovala bodo le neobhodno potrebno tvarino, ki jo zahtevajo vsakdanje razmere časa; pojašnjevala jo bodo praktična navodila. Za predavatelje je naprosilo vodstvo odlične gospode, ki se prevzeli nalogo sodelovanja. Predavali bodo gospodje: dr. Krek, dr. Korošec, dr. Doljšak, dr. Gruden, dr. Hohnjec, dr. Lampe, dr. Pegan, dr. Pogačnik, profesor Evgen Jarc, dr. Vrstovšek, dr. Zajec in več drugih.

Upoštevaajoč želje, ki so nam dohajale tozadevno z dežele in dejstvo, da zahteva veliki napredek naše organizacije vedno nove šole in izobrazbe, je storilo vodstvo vse, da bo omenjeni kurz poleg teoretičnih predavanj, popluten vmes s praktičnimi navodili. Hkrati treba pomeniti se prijateljsko o morebitnih potrebah, primanjkljajih itd. Zato vabimo iskreno vse, ki jim je naš napredek pri srcu, da se našemu vabilu odzovejo in se kurza udeležijo. Vabimo zlasti brate iz zelene Štajerske, lepe Koroške in solnčne Goriške. Prav iskreno radi pa bi pozdravili takrat v svoji sredi mile brate iz Hrvatske, zato jih še posebej vabimo.

Oglasi naj se odpošljejo najzadnje do cvetne nedelje, dne 31. marca, na tajništvo S. K. S. Z. v Ljubljani.

Za ceno hrano in stanovanje bomo poskrbeli, kar naznanimo prihodnji teden. Ker bodo s tem stroški zelo mali, koristi pa velike, vabimo opetovano vse naše voditelje, posebno gospode bogoslovce, da se odzovejo vabilu.

Vse podrobnosti bomo naznanjali v »Slovencu«.

Vodstvo S. K. S. Z.

Podrobno delo Orlov za narodno obrambo.

Naši odseki naj povsod kar najživahnejše podpirajo delo in stremiljenja »Slovenske Straže«, katere namen je reševati naše brate in sestre ob meji pred potujčevanjem in širiti povsod narodno in versko zavest. V kratkem izide oklic »Slov. Straže«, da Slovenci kar najživahnejše proslavimo spomin na 50letnico smrti slovenskega apostola škofa Antona Martina Slomška, o katerega delovanju bomo še kaj več govorili v »Mladosti«. Vsi naši odseki naj tedaj skupno s »Slovensko Stražo« sodelujejo pri tej proslavi. Kjer še ni podružnice »Slovenske Straže«, naj jo ustanove Orli. Pišite na pisarno »Slov. Straže« v Ljubljano po pravila in po druga pojasnila. Tudi govornika pri ustanovitvi podružnice lahko dobite od »Slovenske Straže«. Kjer spi podružnica »Slovenske Straže«, naj jo ožive Orli! Za vse dobite pojasnila v pisarni »Slovenske Straže«.

Posebno priporočamo agitacijo za blago, ki ga zalaga »Slovenska Straža« in o katerem smo nedavno že obširno pisali v »Mladosti«. Vsak odsek Orla naj ima posebno sejo, v kateri naj razpravlja v koliko se je v njegovem okolišju že izvršila želja, izrečena v onem članku. Orli naj gredo povsod za to na agitacijo. Tako podrobno delo bode, kadar bomo pogledali naš skupni uspeh, na čast narodnega delovanja slovenskih Orlov! V vsakem kraju priredite letos tudi eno veselico ali drugo prireditev na korist »Slovenske Straže«. S tem pomagajte dvigati slovenski rod ob mejah in v že skoro potujčenih krajih. Naj se ogrejejo vsa naša srca za trpeče slovenske brate in sestre!

Lični nabiralniki »Slovenske Straže«

so že došli in se dobe v pisarni »Slovenske Straže« v Ljubljani. Najlepše delo vsakega našega odseka je, ako pridobi pri naših somišljenikih, kjer se shaja redno več ljudi, prostore za take nabiralnike »Slovenske Straže« in preskrbi, da se nabrani denar vsaj četrtletno redno odpošilja »Slovenski Straži«. Pri vsaki veseli ali žalostni priliki se da s takimi nabiralniki mnogo koristiti naši narodni obrambi. Naročajte nabiralnike »Slovenske Straže«!

Kako najbolj razveselite svojega prijatelja za Veliko noč?

S tem, da mu določite o b e razglednici, kateri je narisal akademski slikar gospod Vavpotič za Veliko noč in ki jih je založila »Slov. Straža«. Ti razglednici se odlikujeta od tujih mazaških razglednic s tem, da sta res umetniško izdelani, da sta vseskozi domače umetniško delo, ki predstavljata velikonočne prizore iz naše slovenske domovine. Eno razglednico poleg umetniške slike krasi tudi navdušen verz dr. Kreka »Slovenski Straži«:

Ta zemlja nosi naš pečat
Naš znoj in našo kri.
Iz njenih lesov smo zibke tesali
In vanjo dragim grobove kopali.
Srce smo v ljubezni nji zapisali.
Premila zemlja naš dom si ti,
Naš dom ostani do konca dni!

Grobov je preveč že
Krog naših koč:
Grobovi odprite se!
Sedaj je Velika noč!

Dr. Krek.

Zahtevajte razglednice »Slovenske Straže« za Veliko noč povsod v vseh trgovinah in trafikah in dajte jim prednost pred tujimi! Nakupite jih takoj, ker bo po njih veliko povpraševanje! Posamezna razglednica velja 10 vin. Odseki, ki naroče več razglednic skupaj, dobe znaten popust, in sicer pri odjemu 50 do 100 komadov 20 odstotkov, do 200 komadov 25 odstotkov, do 300 komadov 30 odstotkov in nad 300 komadov 35 odstotkov. Naročila sprejema »Slovenska Straža« v Ljubljani.

Pri nakupovanju blaga

je treba paziti predvsem na dve stvari. Prvič na to, da je blago res dobro, kajti le tako blago moremo s pridom rabiti, le za tako blago ni denar, kakor pravimo, v vodo vržen. Po možnosti pa moramo gledati tudi na to, da je blago, ki ga kupimo, domače. Vselej v tem oziru res nimamo izbire, toda kjer jo imamo, in pa če je domače blago ravno tako dobro, kakor tuje, ali pa še celo boljše, moramo na vsak način dati prednost domačemu blagu. Če le kje, storiimo to lahko pri nakupovanju kavnega pridata. Kajti imamo izborno domače Kolinsko kavno primes v korist obmejnim Slovencem, ki nele da lahko glede kakovosti tekmuje z vsemi drugimi kavnimi pridatki, temveč jih celo nadkriljuje. Iz tega vzroka, kakor tudi zato, ker je pristno domače blago, in pa zategadelj, ker je na prodaj v korist obmejnim Slovencem, jo moramo našim gospodinjam prav toplo priporočiti. Slovenske gospodinje, zahtevajte povsod Kolinsko kavno primes v korist obmejnim Slovencem, pazite pa pri nakupovanju na napis »V korist obmejnim Slovencem« in pa na to, da ima vsaka škatljica vtisnjen pečat »Slovenske Straže«. Kajti le taka je pristna. — Zahtevajte povsod vžigalic v korist obmejnim Slovencem, zahtevajte od trgovcev naše milo, ki ga ima v zalogi trgovec Menardi v Ljubljani, zahtevajte papir, ki ga ima v zalogi »Slovenska Straža« in ki ga prodaja cenejši kot kaki agentje, če izveste, da bi se rad kdo zavaroval za slučaj smrti, za življenje na gotovo vrsto let ali za doto, obrnite se za posredovanje na »Slovensko Stražo«, ki vam to preskrbi ceneje kot agent in ste pri tem gotovi, da ne bode te osleparjeni. Če rabite gramofone ali gramofonske plošče, pišite na »Slovensko Stražo« — sploh natančno prečitajte še enkrat članek o blagu »Slovenske Straže« v eni zadnjih »Mladosti«.

Okrožja.

Gorica. Kakor je »Mladost« že sporočila, se je dne 16. marca konstituiral odbor »Podzveze Orlov za Primorsko«. Voljeni so bili predsednik A. Novak, študijski prefekt v centr. semenišču; podpredsednik dr. J. Česnik, odvetniški kandidat; tajnik Andr. Paglavc, predsednik Orla v Podgori; blagajnik David Doktorič, vodja slovenskega Alojzijevejšča. Sklenilo se je: 1. Da se poživi naše odseke, izda »Podzveza« okrožnico nanje, v kateri jim začrta program njihovnega dela. 2. Glede javnih nastopov: dovoli se vsakemu okrožju (goriško, gorenje- in dolnje-vipavsko, brisko) načeloma le en javen nastop v letu; dolžnost udeležiti se ga imajo vsi odseki istega okrožja. 3. »Podzveza« si pridrži pravico napraviti letno en pokrajinski shod vseh odsekov; ta odpade, če uprizedi Z. O. isto leto kako prireditve obvezno za celo organizacijo. 4. Načelno se sprejme načrt kraških odsekov ustanoviti zanje posebno kraško okrožje; to se bo izvršilo o priliki tečaja, ki ga priredi »Podzveza« tekem letošnjega leta na Krasu. Priprave za ta tečaj se začnejo takoj, da se misel čimpreje udejstvi. 5. Posameznim okrožjem se naroči, naj do konca marca t. l. določijo kraj in čas svojih okrožnih javnih nastopov ter sklepe predložijo »Podzvezi« v potrditev. 6. Z. O. se poprosi, da navede znesek, ki ji naj ga »Podzveza« plačuje letno v kritje stroškov dopisovanja. Poprosi se jo tudi, naj se pri tem določevanju ozira na to, da bo imela »Podzveza« prva leta neprimerno velike stroške, da razširi organizacijo po Krasu in v goriških gorah, kjer ni še niti enega odseka.

Št. Peter. Dne 10. marca je imelo v Št. Petru na Krasu okrožje Trnovo-Košane, kakor je bilo na svečnico določeno, svojo prvo redno sejo. Udeležba je bila polnoštevilna. Napravili so se sledeči sklepi: 1. Ker je Št. Peter središče v okrožje spadajočih odsekov, se je soglasno sklenilo, da se od sedaj imenuje okrožje namesto Trnovo-Košane okrožje Št. Peter na Krasu. 2. Po daljši živahni debati se soglasno

sklene, da plačujejo odseki v okrožno blagajno mesečno 5 K. 3. Ker se hoče okrožno odbor prepričati, v kakšnem stanju se sedaj nahajajo okrožju pripadajoči odseki, se na predlog Bernarda Pirnata soglasno sklene, da se prične takoj z revizijo odsekov. Antonu Zele se naroči, da revidira odsek v Trnovem, Ivan Gogola revidira postojnski odsek, Rudolf Kapš odsek v Košani, Janko Grad pa odsek v Št. Petru. Do sv. Petra morajo biti vse revizije gotove. 4. Prihodnja odborova seja se vrši; kadar jo skliče brat predsednik, vršiti pa se mora v teku enega meseca. — Kakor se da iz tega posneti, smemo upati — ako dosedanjim voditeljem pogum ne upade — da bomo tudi mi na Krasu postali močna veja zveze Orlov ter da bomo mogli kmalu tekmovati z najboljšimi okrožji v zvezi. Le tako naprej! — Dne 3. marca je imel vadiateljski zbor svojo sejo. Kljub slabemu vremenu, mrazu, blatu in neugodni zvezi došli so bratje Košanci in Trnovci polnoštevilno. Iz Postojne pa sta prišla samo dva. Tudi člani vadiateljskega zbora so napravili mnogo lepih sklepov ter se vračali jasnih obrazov in polni navdušenja v Trnovo in Košano. Naj brat okrožni načelnik sklepe objavi in pazi, da se v celoti izvršujejo.

Odseki.

Podbrezje. Dne 19. svečana je Orel radovljiškega okrožja spremljal k večnemu počitku svojega brata Jankota Brejca iz Zverča v Podbrezje na pokopališče. Pogreba so se udeležili telovadci iz Tržiča, Naklega, Brezij, Kamnegorice, Radovljice in Podbrezij. Pogreb sam je pričal, kako je bil Janko vsem priljubljen. Pomenljive so bile besede, ki jih je govoril domači gospod župnik Vonrášek, kako umira mladenič, ki je zvest cerkvi, zvest narodu, zvest pa tudi organizaciji, v kateri se nauči boriti se proti raznim strastem. Zadnje besede našega brata Orla so bile: »Grem k Očetu, grem k materi Mariji!« Tako umira krščanski mladenič v najlepši dobi svojega življenja v trdnem zaupanju, da gre v boljše domovino po zasluženem plačilo. Ginljivo je bilo, ko so mu bratje Orli zapeli nagrobnico. Vsem sobratom Orloom se priporoča v molitev! — Pri okrožni seji se je sklenilo, naj se bere sveta maša za rajnega Jankota, ki jo plača blagajnik iz okrožja. Svete maše se morajo udeležiti vsi telovadci domačega odseka.

Tržič. Občni zbor Orla se je vršil 6. februarja v društvenih prostorih. Rednih članov je bilo pri odseku 20, naraščaja 10, krojev imamo 25, podpornih članov je 6. Rednih sej je bilo 29, pri katerih se je glede tehničnega, izobraževalnega in organizatoričnega dela mnogo določevalo in preresetavalo. Odsek se je po zastopnikih udeleževal mesečnih okrožnih sej v Kranju. Ena taka seja se je vršila dne 7. maja v Tržiču pod predsedstvom okrožnega načelnika g. prof. Malnar. Zvezna seja Orlov se je vršila dne 25. majnika na Bledu, zastopan je bil odsek po br. F. Tomazin in br. Jože Strniša. Odsek je priredil 17. februarja v dvorani javno telovadbo, ki je dobro uspela. Želeti je, da bi takih nastopov tudi več bilo, posebno da se pripravimo na letošnjo javno telovadbo ob petletnici obstoja telovadnega odseka in petnajstletnici obstoja društva sv. Jožefa. Predložili smo tozadejno prošnjo že na občnem zboru zveze Orlov po br. Strniši in upamo, da se naši prošnji ugodi. Odsek se je korporativno udeležil v krojih skupnega sv. obhajila na praznik sv. Jožefa in skupne službe božje isti dan. Udeležil se je tudi procesije vstajenja Gospodovega in procesije sv. Rešnjega Telesa v krojih in procesije sv. Florijana civilno. Izletov sta bila dva: in sicer v Leše in čez Brezje v Kamnogorico nazaj skozi Kropo, Podnart v Tržič. Odsek je bil zastopan pri blagoslovljenju domov v Šmartnem pri Litiji, na Viču, na Smedniku in v Sostrem. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda se je zažgal kres. Vršil se je dne 28. majnika 1911 mladeniški tečaj v Tržiču, na katerem je

nastopil načelnik zveze br. Vojteh Jeločnik. V Ljubljani se je vršil vaditeljski tečaj, katerega se je udeležil br. Jože Strniša. Dne 3. decembra se je vršil občni zbor zveze Orlov v Ljubljani, katerega sta se udeležila br. J. Strniša in E. Tavčar. Odsek je priredil eno igro »Občinski tepček«. Odsek se je udeležil vseh društvenih predavanj, katerih je bilo 31. Tudi si je preskrbel omaro, ročke in lestvico. Dne 23. decembra je preminul naš prvi Orel brat Karol Ferlan. Bodi mu blag spomin! — Pri volitvi odbora so bili izvoljeni: predsednik J. Potokar, podpredsednik Ivan Resman, tajnik Emerik Tavčar, blagajnik Rudolf Prešern, načelnik Vinko Zupan, podnačelnik Franc Tomazin, odbornika Lovro Hönigman, Jožef Strniša.

Horjul. Občni zbor našega telovadnega odseka se je vršil dne 3. t. m. Predsednik je podal poročilo o delu v minulem letu in je pozival člane, naj z isto vztrajnostjo kot doslej i nadalje delajo za procvit telovadnega odseka. Ker v prošlem letu ni bilo pririditev, je odsek posvetil svoje moči notranjemu delu, da se je okrepil in postavil na trdne noge. Zvezine seje na Bledu sta se udeležila dva člana. Dne 23. julija 1911 pa je bil odsek polnoštevilno zastopan pri ustanovitvi pododseka v Ligojni, ki pripada k vrhniškemu Orlu. Predavanj je imel odsek sedem, zgodovinsko-podučne vsebine. Predaval nam je dr. Franc Logar, ki se vneto zanima za napredek našega odseka in kateremu izrekamo na tem mestu za njegov požrtvovalen trud prav prirčno zahvalo. Želimo le, da nas kmalu zopet obišče s kakim zanimivim predavanjem. Odsek je sodeloval pri društvenih prireditvah, v igrah »Očetova kletev« in »Mojstra Križnika sveti večer«. Končno želi predsednik Jakob Korenčan odseku najlepših uspehov in bodri člane na delo. — Blagajnikovo poročilo je bilo kratko. Odsek je imel v minulem letu 108 K 22 h dohodkov in 106 K 61 h izdatkov. Nato se izvrše nove volitve odbora in vaditeljskega zbora. Predsednikom se izvoli Jakob Korenčan; Jakob Velkavrh, blagajnik; Anton Zdešar, tajnik; Aleš Lušina in Iv. Skubič, odbornika. Načelnik Franc Lončar, podnačelnik Josip Zdešar. — Imena novega odbora nam dajejo poročstvo, da se bo v odseku delalo. Naj novi odbor ne pozabi, da je v slogi in edinosti moč! Vse naše delo pa naj preveva bratska ljubezen in Bog ga bo blagoslovil.

Trebnje. Tihó je naše delo in vendar, ako pogledamo nazaj, vidimo za seboj uspehe. Orli delamo povsod, v dramatičnem odseku, pri pevskih zborih itd. Seveda pri vsem tem ne zanemarjamo tudi poslovnih dolžnosti. Vršijo se vsak petek večer redni fantovski sestanki, katere vodi naš gospod kaplan. Telovadimo vsako nedeljo od 12. do 2. ure popoldne. Rednih telovadcev šteje društvo 60, vseh bratov pa je 80, krojev 35. Tudi v kroju smo že nastopili. Prvič pri procesiji, ob priliki sklepa sv. misijona in dne 8. decembra pri skupnem sv. obhajilu. — Dne 12. svečana t. l. se je poročil brat Jakob Gabrjel z gdčno. Matildo Anzletovo, članica Marijine družbe. Orli smo brata v kroju spremili k poroki. — Sedaj se pričinja čas težkega poljskega in vinogradskega dela, dostikrat bomo prišli trudni domov, ali Orel ne pozna počitka, dokler ni dovršil svojih telovadskih dolžnosti. Krepko naprej!

Št. Rupert. Kaj neki dela šentrupertski Orel, bi se utegnili vprašati kak radovednež? Nočemo sicer obešati vsega na veliki zvon, a delamo vendar vztrajno. Dne 2. svečana 1912 se je pri nas vršil redni občni zbor Orla. Zbralo se je lepo število podpornih članov in članic poleg polnoštevilno zastopanih rednih članov. Brat predsednik otvori občni zbor in pozdravi vse navzoče. Nato nam naslika naše delo od početka pa do danes. Zraven omenja, da je hud udarec zadel našega Orla z odhodom brata načelnika in podnačelnika, ker sta oblekla vojaško suknjo. Oba navdušena in odločno za našega Orla. Potem poroča brat tajnik: V preteklem letu smo imeli 12 sej. Odsek šteje: 40 rednik članov in 80 podpornih članov. Uniform ima odsek 22. Imeli smo štiri veselice in dva izleta. Zatem poroča brat

blagajnik: V letu 1911 smo imeli 648 K prejemkov, 419 K pa izdatkov, prebitek znaša 229 K. Nato poroča brat načelnik: Telovadimo v telovadnici Društvene-ga doma. V 58 telovadnih urah je bilo 1020 prisotnih in 197 odsotnih. — Nato se je vršila volitev. Volili smo po listkih: predsednik br. Strajhar Ivan, podpredsednik predsednik br. Tratar Anton, tajnik br. Cugelj Ignacij, namestnik br. Pižmoht Albert, blagajnik br. Slapšak Jože, namestnik br. Grandovec Jože, odbornika br. Rugelj Ivan in br. Raspergar Jože, načelnik br. Mikec Ivan, podnačelnik br. Gričar France. H koncu občnega zbora je pa imel brat predsednik č. g. Strajhar Ivan lep in navdušen govor. In tako smo se veselo razšli z zavestjo, da smo napravili spet korak naprej. Torej, bratje, neustrašeno naprej, ne oziraje se na desno ali levo stopajmo za cilji, kateri nam sijejo jasno pred očmi ter bodimo si v svesti, da v složnem delovanju tudi najhujše zapreke poderemo, katere se nam stavijo na pot. Zatorej na delo, pot nam je prosta!

Žiri. Dolgo časa smo samo prebiral »Mladost«, ničesar pa ne poročali vanjo. Zato nam dovolite sedaj nekoliko prostora v Vašem listu. Občni zbor, ki se je vršil proti koncu l. l., je pokazal skupno sliko odsekovega delovanja. Pri taki priliki se spoznajo, ko vidimo pred seboj delovanje odsekovo tekom enega leta, v bolj jasni luči uspehi, pa tudi napake, ki se urinejo pri delu. Na to se je tudi opozarjalo na občnem zboru in se je sklenilo v prihodnje se izogniti tem ali onim napakam. Ob priliki občnega zbora smo imeli tudi predavanje. Predaval je gosp. profesor Pregelj iz Idrije »O vzoru«. Poslušalci so sledili z napeto pozornostjo in ker je bilo predavanje bogato na globokih mislih, se je vsak pri tem naučil marsikaj koristnega. Gospod profesor je obljubil še priti med nas. Zapustili so nas trije člani. Eden je odšel k vojakom; obljubil nam je pri poslovilnem večeru, da pride nazaj istih misli in načel, in da ga bo njegova pot ob povratku takoj pripeljala nazaj v Društveni dom. Bog daj! Drugi je odšel na novo službo na Primorsko. Obadva člana sta bila priljubljena pri drugih bratih, ker nista bila ošabna in nista delala nobenih osebnih spletkarij, ampak sta vedno pazila na to, da je vladala ljubezen v odseku in v odboru. Bog jima to poplačaj. Tretji pa je v svoji službi premenil mojstra, a hkrati tudi svoje prepričanje. Ob tej priliki se je povdarjalo v odseku, kako važna da je za člane Orla izobrazba, ki si jo lahko pridobijo po čitanju »Mladosti« in pri mladeniških večerih, ki se vrše vsak četrtek. Le tako se jim bo vzbudila zavest in se jim utrdilo prepričanje. Spomnili so se pa našega odseka trije bivši člani, ki bivajo v daljni Ameriki. Za novo leto so poslali odseku prirčno voščilo, hkrati pa tudi 55 kron kot novoletno darilo. Vsi trije bivajo skupaj, imajo svojo telovadnico na prostem, naročeni so na »Slovenca« in na »Mladost«. To je njihovo društveno življenje v Ameriki. Če bomo poskrbeli v svojem odseku vzgojiti si take člane, kot so ti trije, potem nas ni strah pred bodočnostjo lepe žirovske doline.

Gradec. Dne 14. januarja je imel naš Orel svoj tretji občni zbor. Iz poročil je bilo razvidno, da ni spal. Telovadba se je vršila redno po enkrat na teden. Posebnih uspehov se z njo sicer ni dalo doseči, ker ni prostorov in orodja. Naučili pa smo se dobro proste vaje, redovne in moreško. Jedro odsekovega dela so bili sestanki, ki se vrše vsak terek. Udeležbe je včasih čez 50 fantov. Obdelovalo se je zlasti socialno vprašanje. »Društvenih koledarčkov« so si nabavili Orli 30, »Mladosti« pa 25. Orli marljivo sodelujejo pri »Kresu«, se udeležujejo nedeljskih predavanj, poslužujejo »Čebelice« in knjižnice. Tudi blagajnikovo poročilo je bilo ugodno, ker izkazuje blagajna precej prebitka, dasi ima Orel mnogo izdatkov. Da vlada med vsemi fanti vzorna disciplina, je sad načelne vzgoje, katero vodi br. phil. Puntar. S pravo fantovsko živahnostjo in veliko ljubeznijo se je posvetil naši organizaciji in vžgal v nas mnogo vzvišenih ciljev. Zato smo ga pa na občnem zboru z velikim navdušenjem izvolili za častnega člana Orla in mu poklonili orlovsko diplomu.

Novi odbor sestoji iz samih navdušenih in zavednih fantov in se je izvolil soglasno. Predsednik br. iur. Ludovik Kramberger, podpredsednik Rado Kozar, tajnik J. Ravnik, namestnik Fr. Golob, blagajnik Valentin Pipan, namestnik Frid. Rejec. Načelnik Jožef Praprotnik, podnačelnik Erman. Novi odbor se snide večkrat v mesecu k seji, kjer kuje načrte za nadaljnje delo.

Rajhenburg. Odkar obstoji naš odsek, se še nismo nič oglasili v »Mladosti«, to pa menda zato, ker imamo mi Stajerci tudi jako razširjen in priporočila vreden mladinski list »Naš Dom«, v katerega tu in tam kaj poročamo. Da pa izvedo tudi kranjski in goriški bratje, kako se giblje skoraj najnižji odsek na Stajerskem, naj sledi tukaj kratko poročilo. Naš odsek obstoji že poldrugo leto. Vpisanih je bilo precej iz početka 28 članov telovadcev in nekaj podpornih članov. Kmalu potem so pa nekateri — in teh je bilo mnogo — iz raznih vprovokov vrgli puško v koruzo in odšli. Odsek pa vsled tega vendar ni zaspal, ampak celo pretečeno leto se je še dosti redno telovadilo redovne in proste vaje in orodna telovadba na drogu in bradljo. Pretečeno leto o Božiču smo pa poslali dva brata na mladeniški telovadni tečaj v Celje. Zdaj po novem letu smo pa začeli s pravo gorečnostjo. Fantje se udeležujejo redno telovadnih ur z velikim veseljem in navdušenjem, četudi so skoraj vsi razun dveh oddaljeni poldrugo uro od telovadnice. Telovadnico imamo v dvorani nove kaplanije, imamo drog in bradljo in telovadimo enkrat na teden. Dne 21. prosinca smo imeli občni zbor. Odbor je sledeči: br. Franc Avsenak, predsednik; br. Miha Fabjančič, podpredsednik; br. č. g. Martin Gaberc, tajnik; br. Miha Pribožič, blagajnik; br. Maks Moškon, načelnik; br. Martin Kink, podnačelnik. Naš odsek šteje sedaj 21 telovadcev, ki obiskujejo redno telovadne ure. Naj še omenim, da imamo tudi pri nas precej nasprotnikov, ki tu in tam za nami krokaajo; a mi jih pustimo pri miru in gremo naprej, ne meneč se za njih izzivanja. Saj to so večinoma taki, ki gredo ob nedeljah in praznikih namesto v cerkev v gostilno; gostilne in šnopsarije pa itak vemo kakšen sad rode.

Sv. Jurij ob južni železnici. V prvi mladosti letošnjega leta sem se izrazil, da se mi šentjurski Orli oglasimo samo enkrat v »Mladosti«, ker imamo mi Stajerci svoje glasilo »Naš Dom«. Zima je prenehala, led se je stajal, solnce se pomika vedno višje in višje. Otroci že skačejo po trati, starka je zapustila tisto dolgočasno čumnato ter se privlekla na klo-pico pred hišo, da vidi in sliši še enkrat žuborenje potočka, da vidi in sliši še enkrat žvrgolenje ptičic v tem spomladanskem času. Vse nekako bolj giblje, vse je nekako bolj živahno. Stopimo pa danes med društvo. Stopimo danes med naše šentjurske Orle, postojmo in oddahnimo se malo pri njih. Pravil sem, da se vse živahno giblje na polju in v goricah. Ako pa postojiš pri naših Orlih, bodeš videl, da je še to veliko večje gibanje. Dvakrat, še celo trikrat na teden se zbirajo v telovadnici, da tam krepijo svoja mlada telesa in vrhu tega pa se pod vodstvom predsednika g. Kavčiča, ki jim enkrat v tednu predstavlja »Zlato knjigo«, bistrijo um ter se navdušujejo za nadaljnja delovanja. Delo v letošnjem letu pri našem odseku je živahno. Dobil smo letos res novega predsednika, ki se veliko trudi za povzdigo našega šentjurskega Orla, imamo pa tudi res izbor-nega in nad vse vnetega načelnika za telovadbo, ki goji med brati v telovadnici strogo disciplino. Torej šentjurska mladina, ki še spiš, na noge in prihiti v četo, v sredino naših Orlov! Krepke, železne volje je treba, pa bo šlo. Mi pa, dragi bratje, ki smo že skupaj, delajmo krepko. Ne držati križem rok! Izginejo naj vse zapreke! Složno, prijateljsko, bratsko si sežimo v roke in trdna skupna vez nam bo porok lepše bodočnosti!

Hoče. Orel mogočno razprostira svoja krila. Dolgo smo se pripravljali, da bi si ustanovili prepotrebni odsek. In sedaj ga že imamo, hvala Bogu! Mogoče so naši bratje na Kranjskem radovedni, kak odbor kaj imamo? Evo ga. Predsednik č. g. Janko

Baznik, podpredsednik br. Visočnik Franc, načelnik Lebe Franc, vaditelj Hergouth Franc, blagajnik Rojko Karol, tajnik Majhenič Ivan, Dornik Hinko, Fric Josip, Gestaltner Franc, Vavhnik Ivan, odborniki. — Od kraja smo malo z glavami majali, a sedaj so naše vrste že precej trdne in tudi drugi fantje se nam že približujejo. In kako tudi ne, saj pridno telovadimo, čitamo, poslušamo predavanja in posebno veselo petje nam blaži srce. Naš pevovodja č. gosp. Konrad Soško ima z nami res pravo očetovsko potrpljenje, zato pa mi Orli že tudi nekaj znamo. Tudi »Mladost« pridno beremo, sedaj prihajajo k nam že štiri iztise, sčasoma se bodo že še pomnožili. Mi nismo Orli samo po telesu, trudimo se tudi, da bi bili na svoji duši pravi Orli.

Otalež. Že dolgo se nismo oglasili v »Mladosti«. Mislite si gotovo, da nam slaba prede. Samo o občnem zboru smo poročali, kako se je vršil in kateri so bili izvoljeni, natančnejšega pa ne. Zato hočemo sedaj nadomestiti, kar smo prej zamudili. Najprvo hočemo opisati naše izobraževalno delo, ki obstoja v predavanjih, petju in razlaganju »Mladeniške telovadne organizacije«. Samo vse premalo zanimanja je za predavanja. Dobro bi bilo, ko bi tudi člani posegali v predavanja, da bi se izučili, da bi kdaj tudi sami znali kaj povedati, posebno letos, ko so bila skoro sama dnevna vprašanja, ki so bila res zelo potrebna posebno v sedanjem času, ko se bije hud boj med katoličani in nasprotniki krščanske misli. Treba je, da je vsak pristaš katoliške stranke poučen o vsem katoliškem gibanju, da bi znal vsakemu nasprotniku povedati in dokazati, da le katoliška stranka skrbi za ljudstvo, da le ona skrbi za vse stanove, da ne dela razločka med kmetom in delavcem, med gospodom in obrtnikom, med bogatim in revnim. Koliko bolj je to potrebno za mladeniča, ki je član Orla. Saj je že namen Orla, da vzgoji Orle za zagovornike krščanske misli, zato naj vsak dobro zapomni, kaj se predava, da bo lahko drugi večer povedal vsebino predavanja in pripomnil, kaj on o tem misli. V petju se tudi vadimo vsak teden dvakrat. Za to je pa malo več zanimanja, samo malo več ubogljivosti bi priporočali nasproti pevovodju. Sedaj se pripravljamo tudi za veselico, ki jo bo imelo izobraževalno društvo prvo nedeljo v maju. Igrala se bo narodna igra »Tihotapec« v petih dejanjih. Telovadno delo je pa skoro vedno slabše, je vse preveč mlačnosti, zmeraj ima vsak vse polno izgovorov, da je izmučen, da nima časa itd. Pomislite, dragi bratje, da odsek brez telovadbe ni mogoč, da v odseku mora veljati pravilo: zdravo telo, zdrava duša! Pa kolikega pomena je telovadba na zunaj, ko je treba nastopiti pri raznih prilikah. Tam se vidi, kje so dobri telovadci. Posebno letos, ko se nam obeta zvezna prireditev v Ljubljani, skrbimo, dragi bratje, da ne bomo zadnji s številom dobrih telovadcev. Zato se udeležujmo pridno telovadnih ur, saj dve uri na teden bo gotovo vsak posvetil telovadbi, posebno sedaj, ko se bo skrbelo, da bo hodil vaditelj iz Idrije vadiť nove proste vaje, moramo telovadbo ob nedeljah. Zato še enkrat, dragi bratje, vztrajno pa začrtani poti naprej ter skrbimo, da se bomo vsi člani redno udeležili vsega, kar se nam nudi koristnega in podučnega s trdno in jekleno voljo, s katero se vse premore.

Bratje Orli na delo!

V vojskah, ki jih bojuje slovensko ljudstvo proti sovražniku krščanske organizacije, je treba neustrašenega poguma, a tudi hladne razsodnosti in nesebičnosti ter vztrajnosti. V orlovskem odseku, kjer tega ni, ni uspehov. Sovražniki našega ljudstva so zlasti ti-le: liberalci, liberalno časopisje in slabe navade med ljudstvom samim. Napredovali smo že toliko, da jih poznamo. A to je šele začetek. Poglavitno delo nas še čaka. Poglejmo, koliko je krajev, kjer še vedno gospoduje in se šopiri kak velikaš, naj si bo trgovec ali gostilničar! Koliko škode še na-

pravljaja liberalno časopisje! Marsikje ni še čutili tistega odpora, ki bi se moral pojaviti proti temu strupu, ki se podaja našemu ljudstvu. Duha samostojnosti je še vedno premalo. Ljudstvo se ponekod še ne zaveda, koliko mu liberalna načela in rovanje škoduje.

Ako pogledamo, koliko krajev je še, kjer se ni naša organizacija še ukoreninila, vidimo, da je tam mladina še zelo zanemarjena, koliko političke in socialne nevednosti manjka takim mladeničem! In kako po nekaterih krajih ljudstvo malo skupaj drži! Koliko nepotrebnega pravdanja, koliko pijančevanja! Reči moramo, da nas čaka še veliko delo. Bratje Orli, delujmo vztrajno! Za tako delo je seveda treba nesebičnosti. Kdor vidi le samega sebe, ta ni za tako delo. Ne smemo se ozirati le nase, marveč na celoto, na društvo. Zmisla moramo imeti le za skupni blagor. Čim več ga je, tem vztrajneje bo naše delo in tem gotovejša bo naša zmaga. Nesebičnost je vir prave edinosti! Kolikor so liberalci sebični, za svoje časopisje in kandidate žrtvujejo veliko. Med seboj se koljejo, proti nam so pa edini.

Nepočakani tudi ne smemo biti. V enem trenutku se ne da vse doseči. Politični in socialni boji potrebujejo časa. Kdor ne zna potrpežljivo delati, z njim ni nič. Nobeno pravo delo ni tja vrženo, četudi se uspehi ne pokažejo brž. Kdor ne dela, nima uspehov, kdor pa resno dela, si jih gotovo pribori, dasi večkrat le počasi. Med mladeniči je tu in tam nagromadenega toliko grušča in kamenja, da se da le počasi odmetati. Zato ni čuda, če poneha pogum, češ, saj vse skup nič ne pomaga! To je napačno! Kdor dela za prihodnost, se ne sme ustrašiti dolgotrajnih težav, ki ga čakajo. Saj napredujemo, to se ne da tajiti. Koliko se je zadnjih pet let storilo za slovenske mladeniče!

Bratje Orli! V boju se dobe tudi udarci, rane. Trpeti moramo tudi mi. Brez trpljenja se ne da nič velikega doseči. Te udarce in rane, ki jih dobivamo v svojem boju, prenašajmo z moško udanostjo. Pride čas, ko se bomo ponašali z njimi, kakor se ponaša vojak z brazgotinami, ki jih je prejel od sovražnikov. Naša stvar bo pa le zmagala in duh liberalizma pregnan iz slovenskih domov! Za to se gre!

Ignacij Pevec,
član trebanjskega Orla.

Valerija ali zmagoslavni izhod iz katakomb. Zgodovinska povest. Spisal De Waal. Cena 1 K 50 h, vezano 2 K 10 h. — Najlepše povesti, katere nam nudi svetovno slovstvo, se vrše ob Kristusovem času ali pa za časa prvih kristjanov. Saj nudi ta doba požrtvovalne ljubezni in svetega junaštva tudi najlepšo snov pripovednemu pisatelju. Poleg znanih romanov Ben hur, Quo vadis, Zadnji dnevi Jeruzalema, Dekle z biseri, Fabijola itd. spada tudi Valerija med te bisere pripovednega slovstva. V Valeriji se zrcali konec najhujšega boja med ginečim poganstvom in procvitajočim krščanstvom, ki je z zmago Konstantina Velikega nad Maksencijem osvojilo cesarski Rim in zadobilo prvo svobodo. Knjigo toplo priporočamo. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Koračnico za naše Orle je zložil skladatelj Ant. Jakl po besedah Frana Kristana. Klavirski izvleček te koračnice, ki se je zelo posrečila in se bo takoj udomačila, je založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Cena 1 K.

Nova Gerbičeva skladba. Ravnomar je izšla krasna zbirka lepih in lahkih Marijinih pesmi za mešan zbor, soli in orgle pod naslovom: »Slava nebeške kraljice«. Zbirko je zložil naš odlični in prezasluzni skladatelj profesor Gerbič. Glasbeni mojster, kakor je Gerbič, ki temeljito pozna ne

le iz šole, temveč tudi iz cerkvenih korov potrebo in moči naših cerkvenih zborov, jim je podal s tem zbirko, ki je pri vsej svoji krasoti razmeram popolnoma primerna. Upamo, da bodo naši strokovni listi vedeli ceniti zaslužno delo in trud našega glasbenika in bodo z obširno oceno vzbudili zanimanje za to lepo in praktično uporabno zbirko. Partitura velja 3 K, posamezni glasovi pa po 30 h. Zbirko je založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Zlata knjiga.

Orel brez „Zlate knjige“ ne more izhajati, ako hoče res biti in ostati Orel. V njej najde razložena vsa načela, na katerih sloni naša organizacija. „Zlata knjiga“ kaže našim Orlom pot do njihovih visokih ciljev.

Cena broš. 1 K, vez. 2 K.

Mladeničem!

I. in II. zvezek.

Ti dve knjižici našega prevzvišenega knezoškofa spadata v roke vsakega slovenskega fanta. V njih najdete krasna navodila, kako mora slovenski mladenič živeti, da bo zdrav na duši in telesu, v ponos svojim starišem in v prid svojemu narodu!

Cena I. zvezka K 1.—, II. zvezka K 1:20.

Mladeniči na plan!

Ta drobna knjižica je za slovenskega fanta neobhodno potrebna, ker ne najde sploh nikjer drugod tako jasno in krepko označeno, kaj hočejo liberalci in kakšni so nameni socialne demokracije, kaj pa je vzor in cilj naše katoliške ljudske stranke in kako se je mora slovenska mladina okleniti!

Cena 20 v.

Mladeniška organizacija.

Brez te brošure ni mogoče nobenega telovadnega odseka ustanoviti, pa tudi ne ustanovljenega pravilno in uspešno voditi. „Mladeniška organizacija“ obsega poslovnik naše organizacije in natančno odgovarja na vsako vprašanje, ki se tiče uredbe, vodstva in delovanja naših odsekov.

Cena 60 v.